

Sygn. akt: I C 667/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym: Przewodniczący SSO Juliusz Ciejek

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Szczepanek

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2018 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **H. S.**

przeciwko **J. S.**

o zapłatę

I. powództwo oddała,

II. nie obciąża powódki kosztami procesu na rzecz pozwanej,

III. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Olsztynie) na rzecz adwokata J. D. kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł wraz z należną od tej kwoty stawką podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu.

Sygn. akt I C 667/17

UZASADNIENIE

W dniu 21 listopada 2017 r. powódka H. S. wniosła pozew przeciwko J. S. o zapłatę kwoty 76.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z naruszeniem jej dóbr osobistych w toku prowadzonych przez pozwaną, pełniącą funkcję Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B., postępowań egzekucyjnych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wnosila o zasądzenie kosztów procesu wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu zarzuciła pozwanej bezprawne i przewlekłe prowadzenie postępowania egzekucyjnego mającego na celu licytacyjną sprzedaż odziedziczonej przez nią nieruchomości. Dalej wskazała, że konflikt między stronami, narósł po wezwaniu Komornika do podjęcia stosownych czynności. Brak dalszych efektów w jego działaniu spowodowało zadłużenie odziedziczonej nieruchomości i wydanie przeciwko powódce tytułów wykonawczych, a w konsekwencji wszczęcie wobec niej egzekucji. W toku wszystkich prowadzonych postępowań egzekucyjnych - czy to z inicjatywy powódki, czy to przeciwko niej, Komornik naruszyła jej dobra osobiste w postaci – prawa do rzetelnej egzekucji, prawa strony do rozpoznawania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym bez uzasadnionej zwłoki, dobrego imienia, prawa do spokojnej starości, jak również zdrowia psychicznego. Po latach „walki” z Komornikiem w chwili obecnej powódka wskazuje, że boi się obierać korespondencję kierowaną do niej z Kancelarii Komorniczej. Ma problemy ze snem i codziennym funkcjonowaniem. Cierpi na zaburzenia adaptacyjne – zespół depresyjno – lękowy. Przyczynę ich wystąpienia upatruje w szeregu naruszeń w stosunku do jej osoby dokonanych przez pozwaną Komornik. Jako

podstawę prawną swojego żądania powódka wskazała art. 448 k.c. w zw. z art. 23 i 24 k.c. ewentualnie art. 23 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji. (k - 3-11)

Pozwana J. S. – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w B. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów procesu wg. norm przepisanych, o ile nie zostanie złożony spis kosztów. Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, że swoim działaniem prowadząc postępowania egzekucyjne jako Komornik, nie naruszyła żadnych dóbr osobistych powódki. Poza tym twierdziła, że wszystkie podjęte przez nią czynności były zgodne z obowiązującym prawem. Jeśli chodzi natomiast o treść wydanych przeciwko powódce tytułów wykonawczych, to jak wskazywała - nie była ona władna do badania ich zasadności i wymagalności obowiązku nimi objętego. Powyższe obliowało ją do prowadzenia postępowań egzekucyjnych zainicjowanych przez wierzycieli i nie wynikało to z jakiegokolwiek konfliktu stron, które przywoływała powódka. Poza tym pozwana kwestionowała dokument prywatny w postaci zaświadczenia lekarskiego w zakresie etiologii „zaburzeń adaptacyjnych” mających występować u powódki. (k. – 68-69)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. S. w dniu 12 października 2004 r. przed notariuszem E. K. w Kancelarii Notarialnej w S. złożyła oświadczenie o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza po zmarłej w dniu (...)r. w S., ostatnio stale zamieszkałej w A. Gmina B. siostrze – J. W. (1).

(dowód: akt notarialny Rep A nr (...) – k. 35, zeznania świadka A. B. (2) – k. 82 (00:25:04)

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2005 r. Sąd Rejonowy w Biskupcu w sprawie o sygn. akt I Ns 138/04 stwierdził, że spadek po zmarłej J. W. (1) na podstawie ustawy nabyli: siostra - H. S. i bracia - S. W. i T. W. po 1/3 części każde z nich, przy czym H. S. z dobrodziejstwem inwentarza. Ponadto Sąd nakazał sporządzenie spisu inwentarza po J. W. (1), które to wykonanie w dniu 24 maja 2005 r. zlecił Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S.. Protokół w zakresie spisu inwentarza został sporządzony w dniu 6 lipca 2005 r. (sygn. akt Km 487/05), natomiast postępowanie zostało zakończone postanowieniem z dnia 13 lipca 2005 r. (dowód: postanowienie Sadu Rejonowego w Biskupcu o stwierdzenie nabycia spadku z dnia 18 lutego 2005 r. wydane w sprawie I Ns 138/04 – k. 27, postanowienie Sądu Rejonowego w Biskupcu o sprostowaniu z dnia 22 kwietnia 2005 r. wydane w sprawie I Ns 138/04 - k. 28, zeznania świadka A. B. (2) – k. 82 (00:25:04), zeznania pozwanej – k. 130-131 (00:03:53), akta sprawy Km 762/09 – postanowienie Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 6 listopada 2009 r. wydane w sprawie IX S 14/09 wraz z uzasadnieniem – k. 37-41)

W skład masy spadkowej po J. W. (1) weszła m.in. nieruchomości lokalowa położona w A. (...), gm. B. o pow. 24,80 m², dla której to Sąd Rejonowy w Biskupcu prowadzi księgę wieczystą nr (...). Nieruchomość ta wchodził w skład Wspólnoty Mieszkaniowej A. (...), której pierwotnym zarządcą był Zakład (...) sp. z o.o. w B., a następnie Zarząd Wspólnoty Mieszkaniowej (...).

(dowód: akt sprawy I Nc 258/10 Sądu Rejonowego w Biskupcu - akt notarialny z dnia 17 grudnia 2003 r. Rep A nr (...) – k. 5)

W dniu 19 września 2005 r. powódka zwróciła się do pozwanej Komornik na piśmie o dokonanie sprzedaży spadkowej nieruchomości. Wniosek ten poparł S. W. i K. W. w 2008 r. Na skutek uzgodnień dokonanych z powódką, jednak wbrew wymaganiom regulacji zawartej w art. 1066 k.p.c. i nast. (tj. bez tytułu wykonawczego) Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S. wszczęła pod sygn. akt Km 314/09 7 marca 2009 r. postępowanie, które zostało nazwane „egzekucją z nieruchomości celem zniesienia współwłasności poprzez sprzedaż publiczną”. Postępowanie to miało wynikać z postanowienia Sądu Rejonowego w Biskupcu z dnia 18 lutego 2005 r., sygn. akt I Ns 138/04 o stwierdzenie nabycia spadku po J. W. (1) oraz aktu notarialnego „oświadczenie o przyjęciu spadku po T. W. przez K. W. z dnia 4 marca 2005 r., sygn. akt (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności”. Wspomniane postanowienie oraz akt notarialny nie miały nadanej klauzuli wykonalności, ponieważ z uwagi na przepisy art. 776 - 777 k.p.c. i art.

779-783 k.p.c. nie mogły jej uzyskać. Intencją tego postępowania miała być licytacyjna sprzedaż odziedziczonej przez H. S., S. W. i T. W. po zmarłej J. W. (1) nieruchomości lokalowej położonej w A.(...), gm. B. o pow. 24,80 m².

(dowód: akta Km 762/09 – pismo K. W. z dnia 22 października 2008 r. skierowane do Komornika – k. 5, pismo S. W. z dnia 3 grudnia 2008 r. skierowane do Komornika – k. 6, pismo H. S. z dnia 19 września 2005 r. skierowane do Komornika – k. 7, postanowienie Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 6 listopada 2009 r. wydane w sprawie IX S14/09 wraz z uzasadnieniem – k. 37-41, zeznania pozwanej – k. 132 (00:45:07, 00:51:11), zeznania świadka A. B. (2) – k. 82 (00:30:45), zeznania powódki – k. 130-131 (00:08:08, 00:12:01)

W dniu 6 listopada 2004 r. zmarł brat powódki, a jeden ze spadkobierców J. W. (1) - T. W.. Sąd Rejonowy w Biskupcu postanowieniem z dnia 3 listopada 2009 r. w sprawie o sygn. akt I Ns 214/09 stwierdził, że spadek T. W. na podstawie ustawy nabyły jego dzieci – A. L. i K. W. w częściach równych po 1/2 części spadku.

(dowód: akta sprawy I Nc 283/12 w tym: pozew – k. 2-3v, postanowienie Sadu Rejonowego w Biskupcu o stwierdzeniu nabycia spadku z dnia 3 listopada 2009 r. w sprawie I Ns 214/09 – k. 15, zeznania świadka A. B. (2) – k. 82 (00:51:51), zeznania powódki – k. 130-131 (00:03:53), postanowienie Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 6 listopada 2009 r. wydane w sprawie IX S14/09 wraz z uzasadnieniem – k. 37-41)

K. W. w dniu 4 marca 2005 r. przed notariuszem R. Z. w Kancelarii Notarialnej w B. złożył oświadczenie o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza po zmarłym w dniu 6 listopada 2004 r. w B., ostatnio stale zamieszkałym w O., ojcu – T. W.

(dowód: akta Km 395/05 - akt notarialny Rep A nr (...)- k. 2)

Postanowieniem z dnia 22 marca 2005 r w sprawie o sygn. akt I Ns 41/05 Sąd Rejonowy w Biskupcu nakazał sporządzenie spisu inwentarza po T. W., które to wykonanie w dniu 29 kwietnia 2005 r. zlecił Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S.. Sprawa ta została zarejestrowana przez Komornika pod sygn. akt Km 395/05. (dowód: akta sprawy I Nc 283/12 w tym: pozew – k. 2-3v, postanowienie Sadu Rejonowego w (...) o stwierdzeniu nabycia spadku z dnia 3 listopada 2009 r. w sprawie I Ns 214/09 – k. 15, zeznania świadka A. B. (2) – k. 82 (00:51:51), zeznania powódki – k. 130-131 (00:03:53), postanowienie Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 6 listopada 2009 r. wydane w sprawie IX S14/09 wraz z uzasadnieniem – k. 37-41)

Spadkobiercy J. W. (1), jako współwłaściciele m.in. odziedziczonej nieruchomości lokalowej położonej w A. (...), gm. B. byli solidarnie zobowiązani do regulowania zaliczek eksploatacyjnych, funduszu remontowego, wynagrodzenia administratora i opłat związanych z korzystaniem z lokalu mieszkalnego – centralnego ogrzewania, w terminie do 10-ego każdego miesiąca. Mimo powyższego obowiązku nie uiszczali oni sukcesywnie najpierw na rzecz zarządcy - Zakładu (...) sp. z o.o. w B., a następnie na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej (...) wymagalnych należności. Wobec powyższego wierzyciele zdecydowali się wystąpić przeciwko nim na drogę postępowania sądowego. (dowód: zeznania powódki – k. 130-131 (00:03:53), zeznania pozwanej – k. 132 (00:45:07) W dniu 12 października 2006 r. Sąd Rejonowy w Biskupcu w sprawie z powództwa Zakładu (...) sp. z o.o. w B. wydał przeciwko S. W. i H. S. wyrok, w którym zobowiązał ich solidarnie do zapłaty na rzecz powodowej spółki kwoty 2.340,06 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu z tytułu zapłaty opłat związanych z oddziedziczoną przez nich nieruchomością. Na wniosek wierzyciela – Zakładu (...) sp. z o.o. w B. orzeczeniu temu została nadana klauzula wykonalności, jak również na jego wniosek Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S. wszczęła w sprawie o sygn. akt Km 517/11 postępowanie egzekucyjne.

(dowód: akta sprawy I C 52/06 w tym: pozew – k. 2-4, zestawienie zaległości – k. 13-14, wyrok – k. 53, zarządzenie – k. 56, potwierdzenie odbioru tytułu wykonawczego – k. 57, akta sprawy Km 517/11 – wniosek egzekucyjny – k. 1, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 7, zeznania powódki – k. 130-131 (00:03:53-00:19:43) W dniu 25 lutego 2009 r. Sąd Rejonowy w Biskupcu w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej (...) wydał przeciwko S. W. i H. S. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zobowiązał ich solidarnie do zapłaty na rzecz powódki kwoty 5.633,65 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu z tytułu zapłaty opłat związanych z oddziedziczoną przez nich nieruchomością. Z uwagi na złożony przez H. S. sprzeciw od nakazu zapłaty, sprawa w stosunku do niej została

skierowana na rozprawę. W dniu 23 kwietnia 2009 r. Sąd Rejonowy w Biskupcu wydał przeciwko niej wyrok, w którym zasądził od niej na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej (...) kwotę 5.633,65 zł z odsetkami, z ograniczeniem jej odpowiedzialności za długi spadkowe tylko do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku, przy czym zastrzeżono, że jej odpowiedzialność jest solidarna ze S. W., który odpowiadał na podstawie nakazu zapłaty z dnia 25 lutego 2009 r. Na wniosek wierzycielki – Wspólnoty Mieszkaniowej (...) orzeczeniu temu została nadana klauzula wykonalności, jak również na jej wniosek Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S. wszczęła w sprawie o sygn. akt Km 762/09 postępowanie egzekucyjne. Na wniosek wierzyciela, skierowano je wyłącznie do nieruchomości w postaci lokalu mieszkalnego położonego w (...)/5.

(dowód: akta sprawy I Nc 99/09 / I Cupr 18/09 w tym: pozew – k. 2-3v, zestawienie zaległości – k. 12-16v, nakaz zapłaty – k. 25, wyrok – k. 53, zarządzenie – k. 55, potwierdzenie odbioru tytułu wykonawczego – k. 59, akta sprawy Km 762/09 – wniosek egzekucyjny – k. 1, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 3-3v, zeznania powódki – k. 130-131 (00:03:53-00:19:43) W dniu 11 maja 2010 r. Sąd Rejonowy w Biskupcu w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej (...) wydał przeciwko S. W., nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zobowiązał go do zapłaty na rzecz powódki kwoty 1.849,18 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu z tytułu zapłaty opłat związanych z oddziedziczoną przez niego nieruchomością. Na wniosek wierzycielki – Wspólnoty Mieszkaniowej (...) orzeczeniu temu została nadana klauzula wykonalności, jak również na jej wniosek Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S. wszczęła w sprawie o sygn. akt Km 972/10 postępowanie egzekucyjne. (dowód: akta sprawy I Nc 258/10 w tym: pozew – k. 2-3v, zestawienie zaległości – k. 4-4v, nakaz zapłaty – k. 18, zarządzenie – k. 28, potwierdzenie odbioru tytułu wykonawczego – k. 31, akta sprawy Km 972/10 – wniosek egzekucyjny – k. 2, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 6, zeznania powódki – k. 130-131 (00:03:53-00:19:43) W dniu 27 września 2012 r. Sąd Rejonowy w (...) w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej (...) wydał przeciwko S. W., H. S., A. L. i K. W. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zobowiązał ich solidarnie do zapłaty na rzecz powódki kwoty 5.064,11 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu z tytułu zapłaty opłat związanych z oddziedziczoną przez nich nieruchomością. Na wniosek wierzycielki – Wspólnoty Mieszkaniowej (...) orzeczeniu temu została nadana klauzula wykonalności, jak również na jej wniosek Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S. wszczęła w sprawie o sygn. akt Km 1309/12 postępowanie egzekucyjne. (dowód: akta sprawy I Nc 283/12 w tym: pozew – k. 2-3v, zestawienie zaległości – k. 20-24, nakaz zapłaty – k. 31, postanowienie z dnia 6 listopada 2012 r. o nadaniu klauzuli wykonalności wydane w sprawie I Nc 283/12 – k. 39-39v, potwierdzenie odbioru tytułu wykonawczego – k. 40, akta sprawy Km1309/12 w tym: tytuł wykonawczy – k. 2, wniosek egzekucyjny – k. 1, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 6 -6v, zeznania powódki – k. 130-131 (00:03:53-00:19:43) W dniu 16 kwietnia 2013 r. zmarł drugi brat powódki - S. W.. Sąd Rejonowy w Mrągowie V Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w Biskupcu postanowieniem z dnia 26 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt V Ns 35/14 stwierdził, że spadek po S. W. na podstawie ustawy nabyły jego dzieci – W. W. (2), P. W. i B. W. w częściach równych po 1/3 części spadku. (dowód: akta sprawy Km 972/10 – postanowienie Sądu Rejonowego w Mrągowie V Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą z dnia 26 marca 2014 r. (syg. V Ns 35/14) o stwierdzenie nabycia spadku po S. W. – k. 2v , zeznania świadka A. B. (2) – k. 82 (00:51:51), zeznania powódki – k. 130-131 (00:03:53) W dniu 20 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Mrągowie V Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w B. w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej (...) wydał przeciwko H. S., W. W. (2), P. W., B. W. i K. W. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w którym zobowiązał ich solidarnie do zapłaty na rzecz powódki kwoty 4.900,95 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu z tytułu zapłaty opłat związanych z oddziedziczoną przez nich nieruchomością. Nakazowi temu nadano klauzulę wykonalności za wyjątkiem H. S., która od tego orzeczenia złożyła sprzeciw, co spowodowało, że sprawa w stosunku do niej została skierowana na rozprawę. W dniu 9 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Mrągowie V Zamiejskowy Wydział Cywilny z siedzibą w B. wydał przeciwko niej wyrok, w którym zasądził od niej na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej (...) kwotę 4.900,95 zł z odsetkami, z ograniczeniem jej odpowiedzialności za długi spadkowe tylko do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku, przy czym zastrzeżono, że jej odpowiedzialność jest solidarna z W. W. (2), P. W., K. W. i B. W., którzy odpowiadają na podstawie nakazu zapłaty z dnia 20 października 2014 r. (sygn. akt V Nc 501/14). Na wniosek wierzycielki – Wspólnoty Mieszkaniowej (...) wyrokowi temu została nadana klauzula wykonalności, jak również na jej wniosek Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S. wszczęła w sprawie o sygn. akt Km 620/17 postępowanie egzekucyjne jedynie w stosunku do H. S.. (dowód: akta sprawy V Nc 501/14 / V C 637/14 w tym: pozew – k. 2-3v, zestawienie zaległości – k. 67v, nakaz

zapłaty – 19, wyrok – k. 85-86, , zarządzenie – k. 105, potwierdzenie odbioru tytułu wykonawczego – k. 108, akta sprawy Km 620/17 – wniosek egzekucyjny – k. 1, zawiadomienie o wszczęciu egzekucyjnym – k. 3)

Na poczet zadłużenia wobec Zakładu (...) sp. z o.o. w B. oraz Zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej (...) ze świadczenia emerytalnego H. S. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S. dokonała potrąceń w łącznych kwotach – 6.034,52 zł (od 1 stycznia 2013 r. do 31 sierpnia 2014 r. – Km 1309/12), 1.033,93 zł (od 1 listopada 2014 r. do 28 lutego 2015 r. – Km 1309/12) oraz 1.595,98 zł (od 1 stycznia 2016 r. do 31 maja 2016 r. – Km 567/15

(dowód: pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 stycznia 2018 r. – k. 78)

Mimo prowadzenia postępowania zatytułowanego „egzekucja z nieruchomości celem zniesienia współwłasności poprzez sprzedaż publiczną” Komornik należycie nie informowała H. S. o swoich działaniach. Wobec czego powódka zaczęła domagać się od niej konkretnych działań, składając w jej Kancelarii pisma, wysyłając je czy też dzwoniąc z pytaniami.

(dowód: pisma powódki skierowane do komornika z dnia 4 lipca 2007 r., 15 stycznia 2008 r. – k. 37-38, zeznania świadka A. B. (2) – k. 82 (01:03:16, 01:09:51), zeznania powódki – k. 130-131 (00:03:53-00:19:43), akta sprawy Km 314/09 – pismo Komornika z dnia 3 października 2008 r., zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 9)

W 2009 r. H. S. wniosła do Sądu Okręgowego w Olsztynie skargę o naruszenie sprawy strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym zawisłej przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S., sygn. akt Km 395/05 (z wniosku Sądu Rejonowego w Biskupcu o sporządzenie spisu inwentarza po T. W.), Km 314/09 (postępowania zatytułowanego „egzekucja z nieruchomości celem zniesienia współwłasności poprzez sprzedaż publiczną” i Km 487/09 (z wniosku Sądu Rejonowego w Biskupcu o sporządzenie spisu inwentarza po J. W. (1)) bez uzasadnionej zwłoki. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. akt IX S 14/09. Sąd Okręgowy w Olsztynie rozpoznając skargę w wydanym w dniu 6 listopada 2009 r. postanowieniu i jego uzasadnieniu stwierdził, że jedynie w sprawie Km 395/05 dotyczącej sporządzenia spisu inwentarza po zmarłym T. W. nastąpiła przewlekłość postępowania. Rozwijając wskazał, że pomimo zawiśnięcia sprawy już 29 kwietnia 2005 r. do chwili orzekania o przedmiotowej skardze nie zostały podjęte żadne czynności i to w rozsądnym terminie, które powinny spowodować wykonanie orzeczenia sądowego i dokonanie spisu inwentarza po zmarłym T. W.. Za zaistniałą przewlekłość postępowania, a przede wszystkim na to, że przez 4 lata nie były podjęte praktycznie żadne czynności przez Komornika Sąd zasądził na rzecz H. S. 7.000 zł, uznając tę kwotę za adekwatną do czasookresu beczynności Komornika oraz do wysokości zgłoszonego żądania.

Sąd Okręgowy wytknął jednak w uzasadnieniu, że postępowanie w sprawie Km 314/09, jest prowadzone bez właściwego tytułu wykonawczego i z uwagi na brak wierzyciela, dłużników, tytułu wykonawczego, podstawy prawnej prowadzonego postępowania, nie powinno być ono w ogóle prowadzone.

(dowód: akta sprawy Km 762/09 – postanowienie Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 6 listopada 2009 r. wydane w sprawie IX S 14/09 wraz z uzasadnieniem – k. 37-41, zeznania świadka A. B. (2) – k. 82 (00:25:04, 00:51:51)

Na skutek skargi H. S. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S., która polegała na zajęciu w dniu 21 listopada 2009 r. wierzytelności w kwocie 7.000 zł przysługującej H. S. na podstawie postanowienie Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 6 listopada 2009 r. sygn. akt IX S 14/09, w sprawie egzekucyjnej Km 762/09 z wniosku Wspólnoty Mieszkaniowej (...) z udziałem S. W. i H. S., postanowieniem z dnia 25 stycznia 2010 r. w sprawie I Co 1087/09 i I Co 69/10, Sąd Rejonowy w Biskupcu postanowił uchylić tą czynność. W uzasadnieniu swojego postanowienia Sąd wskazał, że Komornik zajmując wymienioną wierzytelność nie posiadał tytułu prawnego do jej zajęcia. Wierzyciel - Wspólnota Mieszkaniowa (...) nie wskazała poza egzekucją z nieruchomości, żadnego innego sposobu prowadzenia egzekucji, który by upoważniał Komornika do zajęcia wierzytelności.

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Biskupcu z dnia 25 stycznia 2010 r. w sprawie I Co 1087/09 i I Co 69/10 wraz z uzasadnieniem – k. 15)

Na skutek kolejnej skargi H. S. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S., która polegała na zajęciu w dniu 21 listopada 2009 r. wierzytelności w kwocie 7.000 zł przysługującej H. S. na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 6 listopada 2009 r. sygn. akt IX S 14/09, w sprawie egzekucyjnej Km 760/09 z wniosku Wspólnoty Mieszkaniowej (...) z udziałem S. W. i H. S., postanowieniem z dnia 12 lutego 2010 r. w sprawie I Co 1033/09 Sąd Rejonowy w Biskupcu postanowił uchylić tą czynność. W uzasadnieniu swojego postanowienia Sąd wskazał, że Komornik zajmując wymienioną wierzytelność tym razem na wniosek wierzyciela - Zakładu (...) sp. z o.o. w B. z dnia 25 stycznia 2010 r. podpisanego przez Prezesa Zarządu, ponownie zajął wierzytelność H. S.. Skarga była natomiast zasadna z tego powodu, że Komornik zajął wierzytelność na podstawie wniosku złożonego przez Prezesa Zarządu Zakładu (...) Sp. z o.o. w B., który nie jest uprawniony do występowania jako pełnomocnik wierzycielki – Wspólnoty Mieszkaniowej (...), przy czym do wniosku nie zostało dołączone pełnomocnictwo przewidziane prawem. Tym samym egzekucja w tym przypadku była prowadzona nieprawidłowo od samego początku, ponieważ bez wniosku uprawnionego wierzyciela.

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Biskupcu z dnia 12 lutego 2010 r. w sprawie I Co 1033/09 – k. 16-17)

Trzecia skarga H. S. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S., która polegała na zajęciu w dniu 21 listopada 2009 r. wierzytelności w kwocie 7.000 zł przysługującej H. S. na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 6 listopada 2009 r. sygn. akt IX S 14/09, została odrzucona postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2010 r. wydanym w sprawie I Co 197/10 przez Sąd Rejonowy w Biskupcu. Uzasadniając swoją decyzję Sąd wskazał, że sprawa ta była już przedmiotem rozpoznania i Sąd prawomocnie orzekł w sprawach – I Co 1033/09 oraz I Co 1087/09 i I Co 1087/09 uchylając czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S., polegającą na zajęciu w dniu 21 listopada 2009 r. wierzytelności w kwocie 7.000 zł.

(dowód: akta sprawy I Co 197/10 / I Co 910/10 - postanowienie Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 14 lipca 2010 r. wydanego w sprawie IX Cz328/10 wraz z uzasadnieniem – k. 44-45v, postanowienie Sądu Rejonowego w Biskupcu z dnia 13 września 2010 r. wydane w sprawie I Co 910/10 – k. 66)

Powyższe orzeczenie nie ostało się, albowiem postanowieniem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 14 lipca 2010 r. wydanym w sprawie IX Cz 328/10 uchylono zaskarżone przez H. S. postanowienie Sądu Rejonowego w Biskupcu z dnia 12 kwietnia 2010 r. sygn. I Co 197/10 i przekazano sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Biskupcu. W jego uzasadnieniu Sąd wskazał i wytłumaczył, że w sprawie prowadzonej przeciwko H. S. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S., dokonywała 3-krotnie zajęcia tej samej wierzytelności. Po raz pierwszy w dniu 21 listopada 2009 r. – Km 762/09, po raz drugi w dniu 27 stycznia 2010 r. – Km 762/09 i po raz trzeci w dniu 19 lutego 2010 r. – Km 762/09. Uchylenie pierwszego zajęcia nastąpiło z mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Biskupcu z dnia 25 stycznia 2010 w sprawie I Co 1087/09 i I Co 69/10. Sąd Rejonowy w Biskupcu w wyniku rozpoznania kolejnej skargi na zajęcie wierzytelności ponownie uchylił czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) polegającej na zajęciu w dniu 21 listopada 2009 r. przysługującej H. S. wierzytelności. Drugie zajęcie, tj. zajęcie z dnia 27 stycznia 2010 r. pozostało w mocy. Pomimo tego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) dokonał w dniu 19 lutego kolejnego - trzeciego zajęcia. Dalej Sąd Okręgowy wskazał, że Sąd Rejonowy w Biskupcu rozpoznając w dniu 12 kwietnia 2010 r. skargę H. S. powyższe pominął oraz zupełnie stracił z pola widzenia fakt, że przedmiotowa skarga dotyczyła trzeciego zajęcia wierzytelności, tj. zajęcia dokonanego w dniu 19 lutego 2010 r., a nie zajęcia z dnia 21 listopada 2009 r. Z powodu nierozpoznawania istoty sprawy (nietrafnie orzekając o odrzuceniu skargi), a tym samym zasadności skargi H. S. Sąd Okręgowy orzekł jak wskazano wyżej.

(dowód: akta sprawy I Co 197/10 / I Co 910/10 - postanowienie Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 14 lipca 2010 r. wydanego w sprawie IX Cz 328/10 wraz z uzasadnieniem – k. 44-45v)

Postanowieniem z dnia 13 września 2010 r. uchylono zajęcie dokonane przez Komornika S. przy Sądzie Rejonowym w (...) w dniu 19 lutego 2010 r. w sprawie I Km 762/09, co do należności przypadającej H. S. od Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S., na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 6 lipca 2009 r. w sprawie IX S 14/09 oraz na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. uchylono zajęcie dokonane przez Komornika Sądowego

przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S. w dniu 27 stycznia 2010 r. w sprawie I Km 762/09, co do należności przypadającej H. S. od Komornika na podstawie postanowienia Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 6 listopada 2009 r. w sprawie IX S 14/09.

Komornik przekazała jednak zajętą kwotę wierzycielowi – Wspólnocie. Z Uwagi na wszczęcie przez powódkę postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanej Komorniki, ta musiał wypłacić tą kwotę „po raz drugi” powódce

(dowód: akta sprawy I Co 197/10 / I Co 910/10 - postanowienie Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 14 lipca 2010 r. wydanego w sprawie IX Cz328/10 wraz z uzasadnieniem – k. 44-45v, postanowienie Sądu Rejonowego w Biskupcu z dnia 13 września 2010 r. wydane w sprawie I Co 910/10 – k. 66, zeznania pozwanej - k.132)

W 2010 r. H. S. wystąpiła do Sądu Rejonowego w Biskupcu ze skargą o wyłączenie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S. w sprawie Km 762/09 z wniosku Wspólnoty Mieszkaniowej (...) z udziałem S. W. i H. S. i wyznaczenie jednocześnie innego Komornika do prowadzenia tej sprawy z uwagi na wątpliwości co do jego bezstronności. Po przeanalizowaniu sprawy, Sąd Rejonowy w Biskupcu postanowieniem z dnia 23 lipca 2010 r. oddalił przedmiotową skargę, wskazując że uprawdopodobnienie przyczyny wyłączenia Komornika Sądowego od rozpoznania sprawy są niewystarczające.

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Biskupcu z dnia 23 lipca 2010 r. wydane w sprawie I Co 198/10 – k. 30-31)

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2010 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) umorzyła postępowanie w sprawie KM 314/09 „o zniesienie współwłasności przez sprzedaż publiczną”, stwierdzając, że było ono prowadzone bez właściwego tytułu wykonawczego.

(dowód: postanowienie wydane w sprawie– k. 81 akt KM 314/09)

W dniu 21 kwietnia 2010 r. powódka wystąpiła do Sądu Rejonowego w Biskupcu z wnioskiem o dział spadku po J. W. (1). Wniosła o jego dokonanie poprzez podział cywilny, polegający na sprzedaży mieszkania położonego w A. (...) „w drodze sprzedaży publicznej”. Sprawę zarejestrowano pod sygnatura I Ns 106/10. W wyniku przeprowadzonego postępowania, postanowieniem z dnia 29 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy w Biskupcu dokonał częściowego działu spadku po J. W. (1), zarządzając sprzedaż lokalu mieszkalnego położonego w A. (...) w drodze licytacji, odkładając rozstrzygnięcie o wzajemnych roszczeniach współwłaścicieli oraz podział sumy uzyskanej ze sprzedaży do czasu jej przeprowadzenia. Postanowieniem z dnia 17 lutego 2012 r. na mocy art. 177 § 1 pkt. 1 k.p.c. postępowanie w sprawie zawieszono z uwagi na uprawomocnienie się postanowienia o dziele spadku. Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2015 r. postępowanie w sprawie podjęto i prowadzono pod sygnaturą V Ns 7/13, a następnie kontynuowano pod sygnaturą V Ns 3/15 i wreszcie I Ns 3/15. Postanowieniem z dnia 29 września 2016 r. Sąd Rejonowy w Biskupcu dokonał działu spadku po J. W. (1), w pierwszej kolejności ustalił, że w skład spadku po J. W. (1) wchodzi - kwota 34.934,66 zł z tytułu sprzedaży w drodze licytacji w sprawie V Co 28/13 własności lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w A. (...), kwota 46,95 zł znajdująca się na rachunku o nr(...) w (...) Bank (...) S.A., udział podstawowy w Gminnej Spółdzielni (...) w B. w wysokości 200 zł, domek działkowy położony na działce nr (...) w sektorze (...)na działce będące w użytkowaniu wieczystym (...) Związku (...) w B. o wartości 4.380 zł. Następnie dokonał działu spadku w ten sposób, że powyższe składniki spadku po J. W. (1) przyznał H. S. oraz zasądził od niej spłatę na rzecz - W. W. (2) w kwocie 2.000 zł, B. W. w kwocie 2.000 zł, P. W. w kwocie 2.000 zł, A. L. w kwocie 3.000 zł, K. W. w kwocie 3.000 zł, które miały być płacone w terminie dwóch miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w płatności.

(dowód: akta sprawy I Ns 3/15 - k. 463-464)

W międzyczasie Sąd Rejonowy w Mrągowie V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Biskupcu postanowieniem z dnia 27 lutego 2015 r. wydanym w sprawie I Co 28/13 przysądził własność nieruchomości lokalowej położonej w A. (...), gm. B. o pow. 24,80 m² na rzecz M. C. za cenę 34.934,66 zł. (dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Mrągowie V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Biskupcu z dnia 27 lutego 2015 r. wydane w sprawie I Co

28/13 – k. 39, zeznania świadka A. B. (2) – k. 82 (00:25:04, 00:36:26) Powódka wielokrotnie występowała do różnych instytucji związanych z ochroną prawną m.in. do Ministerstwa Sprawiedliwości, Rzecznika Praw Obywatelskich, posłów, Prezesa Sądu przy którym działa pozwana Komornik, Rady Izby Komorniczej, Krajowej Rady Komorniczej. Żadne z wyżej wskazanych nie wypowiedziało się negatywnie w odniesieniu do działań Komornika. (dowód: pisma z Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 7 lipca 2017 r, 11 lipca 2017 r. – k. 13-14, 26, pismo H. S. skierowane do Posła RP J. G. – k. 29 akt, pismo H. S. skierowane do Prezesa Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 3 lipca 2017 r. – k. 32-34, pismo Prezesa Sądu Rejonowego w (...) skierowane do H. S. – k. 36, pisma Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 25 lutego 2011 r., 28 stycznia 2011 r., 29 lipca 2011 r., 28 marca 2011 r. – k. 40-41, 45-48, pismo Przewodniczącego Rady Izby Komorniczej – C. K. – k. 43-44, pismo H. S. do Krajowej Rady Komorniczej z dnia 27 lutego 2010 r. – k. 50-51, pismo Krajowej Rady Komorniczej z dnia 13 kwietnia 2010 r. – k. 52-53, zeznania świadka A. B. (2) – k. 82 (00:51:51) H. S. nie dokonała dobrowolnej spłaty z tytułu odziedziczonego spadku na rzecz pozostałych spadkobierców J. W. (1). W związku z czym podjęli oni decyzję o wszczęciu przeciwko niej za pośrednictwem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S. w sprawach – Km 707/17, Km Km 708/17, Km 109/17, Km 1076/17 egzekucji. Ze świadczenia emerytalnego H. S. na poczet w/w zadłużenia dokonano potrąceń w łącznych kwotach – 259,12 zł (od 1 czerwca 2007 r. do 30 czerwca 2017 r. – Km 707/17), 259,12 zł (od 1 czerwca 2017 r. do 30 czerwca 2017 r. – Km 708/17), 226,73 zł (od 1 lipca 2017 r. do 31 sierpnia 2017 r. – Km 709), 322 zł (od 1 września 2017 r. do 30 września 2017 r. – Km 1076/17) oraz 42,69 zł (od 1 października 2017 r. do 31 października 2017 r. – Km 709/17)

(dowód: akta Km 1076/17 – wniosek egzekucyjny – k. 1, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 3, akta Km 708/17 – wniosek egzekucyjny – k. 1, zajęcie wierzytelności – k. 4, akta Km 707/17 - wniosek egzekucyjny – k. 1, zajęcie wierzytelności – k. 4, akta Km 709/17 – wniosek egzekucyjny – k. 1, zajęcie wierzytelności – k. 4 , pismo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16stycznia 2018 r. – k. 78) Powódka jest starszą ((...)), schorowaną (przebyty nowotwór) osobą. Cierpi ona na łagodne zaburzenia procesów poznawczych, bez cech otępienia oraz zaburzenia adaptacyjne (obraz zespołu depresyjna – lekowego). Ma ustalony znaczny stopień niepełnosprawności, tzn. jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Prowadzone z jej udziałem długoletnie postępowania egzekucyjne źle wpłynęły na jej stan psychiczny. Powyższe przejawia się m.in. napięciem i podenerwowaniem przy obiorze i zaznajomieniu się z korespondencją kierowaną do niej z Kancelarii (...) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S.. (dowód: zaświadczenie lekarskie z dnia 24 sierpnia 2017 r. – k. 12, zaświadczenie lekarskie z dnia 22 lutego 2018 r. – k. 84v, zeznania świadka A. B. (2) – k. 83 (00:58:49)

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powódki, jako bezzasadne i nieudowodnione podlegało oddaleniu.

W niniejszej sprawie powódka domagała się zasądzenie na jej rzecz od pozwanej kwoty 76.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z naruszeniem jej dóbr osobistych w postaci – prawa do rzetelnej egzekucji, prawa strony do rozpoznawania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym bez uzasadnionej zwłoki, dobrego imienia, prawa do spokojnej starości, jak również zdrowia psychicznego. W ocenie powódki powyższe miało miejsce w toku prowadzonych przez pozwaną J. S. pełniącą funkcję Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) postępowań egzekucyjnych, podczas których to Komornik realizowała czynności niezgodne z prawem, które charakteryzowały się przewłoką. Opóźniona sprzedaż odziedziczonej przez powódkę nieruchomości, rzutowała na wzrost zadłużenia tej nieruchomości, a w konsekwencji wystawienie wobec niej tytułów wykonawczych i wszczęcie przeciwko niej egzekucji. Powyższe spowodowało, że obecnie posiada „zaburzenia adaptacyjne”. Powódka wskazała jako podstawę prawną żądania z art. 448 k.c. w zw. z art. 23 i 24 k.c. ewentualnie art. 23 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji.

Zasadniczą, nakazaną w art. 187 § 1 k.p.c., treścią każdego pozwu jest, poza dopełnieniem warunków przewidzianych dla pisma procesowego (art. 126 k.p.c.), dokładnie określone żądanie oraz przytoczenie okoliczności faktycznych, uzasadniających to żądanie; jego granicami związany jest Sąd rozpoznający sprawę. Nie został przewidziany obowiązek podania w pozwie podstawy prawnej żądania, brak takiego wskazania również w art. 187 § 2 k.p.c., wyszczególniającym wymagania fakultatywne. Zamieszczenie w pozwie także podstawy prawnej nie zostało

zabronione, nie wiąże Sądu, chociaż może określać kierunek postępowania. Kwalifikacja materialnoprawna przytoczonych okoliczności faktycznych należy do Sądu, w myśl rzymskiej zasady „da mihi fatum dabo tibi ius” – „daj mi fakt to dam ci prawo”.

W odniesieniu do pozwanej Komornik - J. S. podstawy tej nie stanowi art. 23 ust 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji. Zgodnie z tym przepisem to komornik jest obowiązany do naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu czynności. Przepis ten statuuje indywidualną odszkodowawczą odpowiedzialność komornika. Jednakże sformułowane przez powódkę roszczenie i przytoczone na jego poparcie okoliczności faktyczne wyraźnie wskazują, że wystąpiła ona z pozwem o zadośćuczynienie z powodu bezprawnego jej zdaniem naruszenia przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S. jej dóbr osobistych. Stąd podstaw odpowiedzialności pozwanej poszukiwać należy na gruncie przepisów ogólnych czyli art. 448 k.c. w zw. z art. 23 i 24 k.c.

Zgodnie z art. 23 k.c. dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Katalog dóbr osobistych określony w art. 23 k.c. ma charakter otwarty. W orzecznictwie i piśmiennictwie przyjmuje się zgodnie, że ochroną przewidzianą w art. 23 i 24 k.c. objęte są wszelkie dobra osobiste rozumiane jako pewne wartości niematerialne związane z istnieniem i funkcjonowaniem podmiotów prawa cywilnego, które w życiu społecznym są uznawane za doniosłe i zasługujące z tego względu na ochronę. Powódka w niniejszej sprawie wskazała, że Komornik swoim działaniem naruszył jej dobra osobiste w postaci – prawa do rzetelnej egzekucji, prawa strony do rozpoznawania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym bez uzasadnionej zwłoki, dobrego imienia, prawa do spokojnej starości, jak również zdrowia psychicznego.

O ochronie dóbr osobistych stanowi przepis art. 24 § 1 k.c., w myśl którego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.

Na podstawie art. 448 k.c. w razie naruszenia dobra osobistego Sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Norma ta ma charakter samodzielny i przewiduje zasądzenie odpowiednich sum pieniężnych obok zastosowania innych środków koniecznych do usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych, o ile te inne środki nie wyczerpują uprawnień osoby, której dobro naruszono.

Jeśli chodzi o zadośćuczynienie za krzywdę, to obok odszkodowania za szkodę o charakterze majątkowym, jest jedną z dwóch kluczowych instytucji służących ochronie interesów osób poszkodowanych na skutek czynów niedozwolonych. Ma ono jednak służyć naprawieniu innego rodzaju uszczerbku w dobrach poszkodowanego niż szkoda majątkowa, gdyż jego celem jest zrekomensowanie straty, której wartości nie można wyrazić czy określić za pomocą środków właściwych dla obliczania szkody majątkowej. Strata ta bowiem, na gruncie art. 445 i 448 k.c. określana jako krzywda czy też szkoda niemajątkowa, stanowi przede wszystkim negatywne przeżycia pokrzywdzonego związane z deliktem zaistniałym wobec jego osoby czy też przyjmuje postać cierpienia psychicznego i fizycznego, których poszkodowany doznaje w związku z takim czynem niedozwolonym. Umiejscowienie instytucji zadośćuczynienia w części Kodeksu cywilnego właściwej dla odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych powoduje, że w chwili obecnej dochodzenie zadośćuczynienia jest możliwe wprost wyłącznie w ramach tego reżimu odpowiedzialności.

Przedstawiciele doktryny wskazują, że aby odpowiedzialność z tytułu naruszenia dobra osobistego mogła powstać, należy wykazać, że samo dobro, jak i jego naruszenie mają charakter obiektywny, przy czym obiektywność można

określić tu jako to, że naruszono pewną wartość, powszechnie akceptowaną w danej społeczności i uznawaną przez tę społeczność za godną ochrony. (J. Jastrzębski, Kilka uwag o naprawieniu szkody niemajątkowej, „Palestra” nr 3–4/2005, s. 38 i n.) Jednocześnie musi zająć okoliczność, że naruszenie obiektywnie traktowanego dobra wywołało u pokrzywdzonego jednostkowe, negatywne przeżycia. Jeżeli zatem zostaną spełnione powyższe przesłanki udzielenia ochrony w razie naruszenia dóbr osobistych i jednocześnie zostaną spełnione przesłanki zaistnienia odpowiedzialności odszkodowawczej o charakterze deliktowym za krzywdę, warunkujące możliwość ubiegania się o zasądzenie zadośćuczynienia, pokrzywdzony będzie mógł żądać takiego świadczenia jako rekompensaty za uszczerbek w jego interesach niemajątkowych, czyli dobrach osobistych.

W świetle poczynionych ustaleń związanych z przebiegiem czynności dokonywanych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S. w toku postępowań egzekucyjnych, których powódka była zarówno inicjatorką (egzekucja z odziedziczonej nieruchomości), jak i przeciwko której prowadzone były postępowania egzekucyjne (z wniosku Zakładu (...) sp. z o.o. w B., z wniosku Wspólnoty Mieszkaniowej (...) oraz z wniosków pozostałych spadkobierców), Sąd co prawda dopatrywał się nieprawidłowości, jednakże nie można było ich zaliczyć do katalogu tzw. „czynności bezprawnych” oraz takich które wpłynęły na krzywdę powódki.

W tym miejscu zatem zasadnym wydaje się przybliżenie pojęcia bezprawności. W doktrynie i w orzecznictwie powszechnie przyjmuje się, że za zachowanie niezgodne z prawem należy rozumieć takie zachowanie, które jest sprzeczne z powszechnie obowiązującymi źródłami prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie zachowanie niezgodne z prawem, to zaprzeczenie zachowania, które winno uwzględniać nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej. Działaniem niezgodnym z prawem będzie więc działanie sprzeczne z przepisem Konstytucji RP, ustawy, ratyfikowanej umowy międzynarodowej, rozporządzenia, aktem prawa miejscowego czy przepisem powszechnie obowiązującego aktu prawa europejskiego. Pojęcie to nie obejmuje natomiast naruszeń norm moralnych i obyczajowych, określanych terminem „zasad współżycia społecznego” lub „dobrych obyczajów” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 19 marca 2014 r., sygn. VI ACA 1178/13, Legalis). Powódka dostrzegając nieprawidłowości i błędy popełniane przez Komornika należycie na nie reagowała właściwie je zaskarżając, tj. składając skargi na czynności komornika, czy też skargę o naruszenie sprawy strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym zawieszłej przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w (...) J. S.. Oczywiście skargi na czynności komornika były rozpoznawane dla powódki z różnym skutkiem – jedne jako zasadne były podstawą do uchylecia czynności Komornika, inne jako niezasadne Sąd oddalał. Skarga na „przewłokę” została natomiast uwzględniona i zrekompensowana zasądzeniem stosownej sumy pieniężnej jako swoistego rodzaju zadośćuczynienia. W odniesieniu do oddziedziczonej przez powódkę nieruchomości i jej sprzedaży przez Komornika, to należy zaznaczyć, że powódka winna zdawać sobie sprawę, że dziedziczenie wiąże się nie tylko z przysporzeniem majątkowym, ale również z obowiązkiem ponoszenia stosownych kosztów, w tym wypadku opłat stałych i opłat eksploatacyjnych do Wspólnoty Mieszkaniowej (...). Powódka nabyła nieruchomość wspólnie z dwojgiem braci – S. W. i T. W.. Żadne z nich nie uiszczało wymagalnych należności, tym samym wierzyciele (najpierw - Zakład (...) sp. z o.o. w B., następnie Wspólnota Mieszkaniowa (...)) wystąpili przeciwko nim z powództwami o zapłatę. Wbrew twierdzeniom H. S., egzekucje były wszczynane nie tylko wobec niej, ale również wobec pozostałych dłużników, w tym spadkobiercom zmarłych dłużników, co wskazuje ustalony przez Sąd faktyczny. Poza tym jak wynika z tytułów wykonawczych powódka i jej bracia, czy też ich spadkobiercy byli dłużnikami solidarnymi w stosunku do Zakładu (...) sp. z o.o. w B., czy też Wspólnoty Mieszkaniowej (...), natomiast istotą odpowiedzialności solidarnej jest możliwości skierowania roszczenia wobec wszystkich bądź też wobec określonego dłużnika, zgodnie z wolą wierzyciela. To, że egzekucja z majątków braci powódki, czy ich spadkobierców okazywała się bezskuteczna oraz w konsekwencji kierowanie egzekucji jedynie do majątku H. S., nie była winą Komornika. Tak samo jak inicjacja postępowań egzekucyjnych przez wierzycieli, czy to (...) sp. z o.o. w B., Wspólnoty Mieszkaniowej (...), czy też pozostałych spadkobierców J. W. (1). Jak to zgodnie z prawdą zeznawała pozwana Komornik, nie była ona władna badać zasadności i wymagalności obowiązku nimi objętego, ponieważ nie była do tego uprawniona na mocy obowiązujących przepisów. Była natomiast zobligowana prowadzić postępowanie inicjowane przez wierzycieli zgodnie z wnioskami. Powódka, by nie dopuścić do wszczęcia wobec niej egzekucji w związku z brakiem zapłaty za odziedziczoną nieruchomość, winna podjąć stosowne środki, w tym np. próbę wynajęcia nieruchomości do czasu działu spadku i możliwości jej

sprzedaży. Dzięki temu wspólnie z braćmi mogła by dokonywać na rzecz Wspólnoty stosownych opłat. Niestety nie podjęła takowych działań. Jeśli zaś chodzi o zaskarżanie wydanych przeciwko niej tytułów egzekucyjnych, co prawda dokonywała tego jednakże każdorazowo nieskutecznie, co powodowało ich uprawomocnienie się, konsekwencje egzekucyjne. W rezultacie uznać należy, że w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia po stornie pozwanej Komornik z przesłanką bezprawności dokonywanych przez nią czynności rodzącą obowiązek zapłaty zadośćuczynienia.

Powódka wskazała, że w wyniku bezprawnych działań pozwanej doznała krzywdy w związku z naruszeniem jej dóbr osobistych w postaci – prawa do rzetelnej egzekucji, prawa strony do rozpoznawania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym bez uzasadnionej zwłoki, dobrego imienia, prawa do spokojnej starości, jak również zdrowia psychicznego. Jej krzywdą jest obecny stan, w którym się znajduje, tj. zaburzenia adaptacyjne – zespół depresyjno – lękowy. W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie ze stanowiskiem judykatury nie jest dobrem osobistym - prawo do rozpoznania sprawy przez Sąd bez nieuzasadnionej zwłoki (wyrok SN z dnia 6 maja 2010 r., II CSK 640/09, OSNC-ZD 2011, nr A, poz. 4, z omówieniem Z. Strusa, Przegląd orzecznictwa, Palestra 2010, nr 7–8, s. 261; wyrok SN z dnia 24 września 2015 r., V CSK 741/14, Biul. SN 2015, nr 12, s. 12). Powyższe należy odnieść do wskazanego przez powódkę dobra w postaci prawa strony do rozpoznawania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym bez uzasadnionej zwłoki. Powyższe w ocenie Sądu nie jest dobrem osobistym. Przyjęcie tezy, że działania Komornika polegające na wieloletnim bezprawnym prowadzeniu postępowań egzekucyjnych oraz podejmowaniu w ich toku niewłaściwych czynności spowodowało u powódki krzywdę w postaci adaptacyjnego zespołu depresyjno – lękowego należy uznać za niezasadne. Powódka mimo ciężaru wynikającego z treści art. 6 k.c. powyższego nie udowodniła. Nie złożyła chociażby wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii czy psychologii w celu specjalistycznego wypowiedzenia się. Natomiast przedłożony przez nią dokument prywatny nie jest miarodajny do oceny jej stanu faktycznego oraz de facto jego przyczyn. Niewątpliwie sytuacja w której znalazła się powódka, tj. bycie stroną wielu długoletnich postępowań egzekucyjnych była dla niej jako starszej i schorowanej kobiety zarówno psychicznie, jak i fizycznie trudne. Nie rozumiała ona w pełni zarówno mechanizmy postępowania cywilnego oraz postępowania egzekucyjnego. Powyższe spowodowało, że mimo przysporzenia majątkowego w wyniku spadkobrania, na skutek podjętych przez siebie decyzji i zaniechań zadłużyła się zarówno w stosunku do zarządcy nieruchomości, jak i pozostałych spadkobierców. Powyższe spowodowało potrącanie długu z jej świadczeń emerytalnych z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Niestety cała sytuacja w której znalazła się powódka dokonała się wyłącznie z jej własnej winy na początkowym etapie, tj. wystąpienia do Komornika z wnioskiem o sprzedaż odziedziczonej nieruchomości, zaś na dalszym etapie nieporadności. W konsekwencji, twierdzenie o krzywdzie, jakie miała doznać kobieta w wyniku działań pozwanej, jako opierające się na niczym nie uprawdopodobnionych spekulacjach, należało uznać za gołosłowne i pozbawione racjonalnych podstaw. Należy tu podkreślić, że z właściwym wnioskiem o dział spadku powódka wystąpiła dopiero 21 kwietnia 2010 r. Postępowanie z uwagi na swoje zawilości podmiotowe, śmierć spadkobierców i trudności z komunikacją z ich następcami prawnymi, oraz wszczętą wobec nieruchomości spadkowej egzekucję toczyło w sądzie 6 lat. Jego wszczęcie zależało od suwerennego, właściwego wniosku powódki. Bez jego zakończenia nie było możliwości zbyć mieszkania w trybie dobrowolnym. To wszystko nie pozwala przypisać pozwanej Komornik zawinięcia skutku konstatacja o naruszeniu dóbr osobistych powódki, czy odpowiedzialnością za jej obecny stan psychiczny.

Z drugiej jednak strony nie sposób stracić z pola widzenia nieprofesjonalnych działań pozwanej, jak choćby prowadzenie postępowania w sprawie KM 314/09, czy trzykrotne próby zajmowania wierzytelności powódki przysługującej jej od pozwanej Komornik z tytułu przewlekłości postępowania. Wobec faktu, że kwota 7.000 zł została ostatecznie przelana na rzecz wierzycieli powódki przez pozwaną Komornik, zmniejszając zadłużenie samej powódki z tytułu jej długów, nie sposób mówić tu o wyrządzeniu szkody powódce. Działanie to można potraktować jedynie jako wyraz niezamierzonej filantropii pozwanej. Jednakże od Komornika, jako organu państwowego, można oczekiwać działań bardziej profesjonalnych. Braki w tym zakresie niepotrzebnie doprowadziły do tego procesu, co nie może zostać bez wpływu na rozstrzygnięcie o jego kosztach, o czym będzie jeszcze mowa.

W odniesieniu do wniosków o dopuszczenie dowodu z akt IX 14/09, o zwrócenie się o informację jak w pkt f, g, h pozwu oraz o zwrócenie się do prokuratury o akta 1Ds 161/10/s Sąd powyższe pominął, albowiem dowody te nie miały

istotnego znaczenia dla rozpoznania sprawy. Poza tym jak wskazywał pełnomocnik powódki, miały one dowodzić czy została pojęta wobec powódki za strony – Krajowej Izby Komorniczej, Ministerstwa Sprawiedliwości i Rzecznika Praw Obywatelskich jakakolwiek interwencja. Jak wynika z ustalonego w oparciu o inne przeprowadzone w sprawie dowody taka interwencja ze strony w/w miała miejsce.

Konkludując brak udowodnienia faktu naruszenia dóbr osobistych powódki oraz faktu powstania krzywdy po stronie powódki w następstwie działań Komornika wyłącza możliwość uwzględnienia przedmiotowego powództwa, co wiąże się z jego oddaleniem, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Przesłankami uzasadniającymi zastosowanie przytoczonego przepisu są:

- aktualna sytuacja majątkowa powódki (powódka jest na emeryturze),
- brak możliwości dodatkowego zarobkowania z uwagi na wiek (ponad 80 lat),
- przebyte choroby (nowotwór) oraz aktualny stan zdrowia (zaburzenia adaptacyjne – zespół depresyjno – lękowy),
- nieporadność związana z brakiem podstawowej wiedzy prawniczej na etapie dziedziczenia oraz początkowo na etapie postępowań egzekucyjnych,
- de facto utarta przysporzenia majątkowego, które nabyła w wyniku dziedziczenia po siostrze J. W. (2),
- szereg wymienionych wyżej nieprofesjonalnych działań pozwanej, skutkujących przeświadczeniem powódki o nierzetelności pozwanej Komornik i obniżających zaufanie do organów państwowych.

Powyższe okoliczności sprawiają, że w ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodzi przypadek szczególnie uzasadniony, usprawiedliwiający zastosowanie art. 102 k.p.c. i nieobciążanie powódki kosztami procesu na rzecz pozwanej pomimo, że wygrała ona ten proces.

Z uwagi na powyższe Sąd nie obciążył powódki kosztami procesu na rzecz pozwanej jak w pkt. II sentencji wyroku.

Natomiast o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej Sąd orzekł w oparciu o treść przepisu § 4 ust 1 w zw. z § 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Pełnomocnik powódki ustanowiony z urzędu postanowieniem tut. Sądu z dnia 16 marca 2018 r. (k. 95), wyznaczony przez Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w O. (k. 115) – J. D. złożył wniosek o przyznanie mu wynagrodzenia za pomoc prawą udzieloną powódce z urzędu. Wniosek ten zawierał oświadczenie, o którym mowa w treści § 3 powołanego wyżej rozporządzenia. Podstawą prawną przyznania adwokatowi wyznaczonemu z urzędu dla powódki celem reprezentowania jej praw przed Sądem była treść § 8 pkt 6 rozporządzenia wg. wartości przedmiotu sprawy. W niniejszej sprawie była to kwota 76.000 zł. Tym samym należne pełnomocnikowi wynagrodzenie winno opiewać na kwotę 3.600 zł. Tak ustalona kwota zgodnie z § 4 ust. 3 w zw. z ust. 1 cytowanego rozporządzenia, winna zostać podwyższona o podatek od towarów i usług. Zatem mając powyższe na uwadze Sąd w pkt. III sentencji wyroku zasądził od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Olsztynie na rzecz adwokata J. D. kwotę 3.600 zł wraz z należną od tej kwoty stawką podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu.